

בענינא דיומא

בני הישיבות הם המגינים על כולם - דברי הדרכה וחיזוק מרבינו מרן פוסק הדור שליט"א

מי שטוען מדוע בני הישיבות לא הולכים לבקר חולים ולסייע במאמץ המלחמתי, הרי למשווגע יחשב.

בני הישיבות ותלמידי החכמים גורמים שלא יהיה צורך לא ברומח ולא במגן, והם גורמים שלא יצטרכו טנקים ומטוסי קרב נוספים להגן, כי הם עצמם מגינים מהאויבים האכזריים. ובעצם מה שהם יושבים ושוקדים על תלמודם, הם מקיימים את הביקור חולים הכי גדול שיש, בדרך שלהם, שהם מוסיפים זכויות שלא יהיו עוד חולים בעם ישראל.

רבינו עמד על כך, כי בעינינו זה נס גלוי שבני הישיבות ואברכי הכוללים ממשיכים ושוקדים על תלמודם בלי הפרעות גם בימים אלו, למרות השנאה העזה שיש מציבורים אחרים כלפינו, וניכר בזה אמיתות התורה, כי הקב"ה קבע בעולמו ש'אם לא בריתי יומם ולילה - חוקות שמים וארץ לא שמת', כי אם העולם יהיה רגע אחד בלי תורה העולם עלול להחרב וכמו שכתב בנפש החיים, ולכן הקב"ה שולח את האפשרות שבכל מצב עולם התורה לא יפסיק ולא ימעט ולו במשהו, מעסק התורה הקדושה.

כמו כן, בליל שבת קודש בסוף שיעורו, התבטא רבינו בביטוי נדיר ואמר: "אנחנו זקוקים להרבה מאד רחמי שמים, שלא יהרגו חיילים, והשבויים ישובו לשלום במהרה, אבל אני בטוח שהישועה תבוא במהרה. מניין לי? ליבי אומר לי כך, היות ואני רואה ושומע שבחורי הישיבות שוקדים ויגיעים בתלמודם עם כל הברע'ן, ומוסיפים ומתחזקים ככל יכולתם בתורה הקדושה, הרי שבלי ספק בזכות התורה ולומדיה ינצל העולם", סיים מרן רבינו שליט"א את דבריו המחזקים והמעודדים.

רבינו נשא דברי חיזוק והדרכה למעמד סיום סדר נשים בשיעור דף היומי בכולל נחלת משה בבני ברק, וז"ל:

לחברי היקרים והאהובים התלמידי חכמים העמלים בתורה וסיימו כעת מסכת קידושין וסדר נשים, הם שואלים שאלה האם בזמן הזה ראוי לעשות סיום, את השאלה הזאת שואל רבינו חיים עוזר, בהקדמה בהקדמה לספרו אחיעזר הוא כותב שאלה כזו, מחשבות תוגה מתרוצצות בקרב לב חושב, האם בשעת חירום כזאת מכוונה להוצאת ספרים לאור עולם, והלא ישאל השואל עם ישראל טובע בים של דמעות ואתם אומרים שירה.

לאור הטענות הנשמעות משולי המחנה, מדוע בני הישיבות אינם מתגייסים לצבא, ומדוע כביכול לכל הפחות אינם נושאים בעול ויוצאים לבקר את החיילים הפצועים בבתי החולים. כזכור וכפי שהתפרסם, דעת התורה מרועה ישראל רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגר"ד לנדו שליט"א שהגיב לבכיר בצבא, כי ח"ו שבני הישיבות ילכו לבקר חיילים הפצועים, והוסיף כי הדבר עלול ליצור טראומה וחרדה לנוכח המראות, ולהקשות עליו בהמשך לימודו.

גם רבינו מרן פוסק הדור הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, בשיחת החיזוק הקבועה אותה מוסר מדי שב"ק, אחר סעודה שלישית, בבית הכנסת 'המרכזי' ברמת אלחנן, התייחס לשאלה זו, וחיידד והסביר את הדברים היטב.

בדבריו בבית מדרשו אמר, כי עצם המחשבה מדוע בחורי הישיבות אינם מתגייסים או אינם משתתפים בנטל לכל הפחות בביקור חולים וכדומה היא מוטעית ואינה נכונה, שכן אנו מאמינים בני מאמינים בתורה הקדושה כי היא 'מגנה ומצלא', והיא השמירה העליונה והיחידה, **ושום כח צבאי כזה או אחר אינו יכול להגן ולהציל אם לא השמירה העליונה של לומדי התורה.**

רבינו הזכיר בדבריו, כי הכיר את פרופסור אלווין רדקובסקי ז"ל אשר התגורר בירמת חן, אשר היה יהודי שומר תורה ומצוות, ממפתחיה של הצוללת הגרעינית הראשונה והיה פיזיקאי ומומחה בכיר להנדסה גרעינית, ואירע פעם שיהודי אחד פגש אותו בעת מלחמה, ושאלו מדוע אינך מתגייס לצבא ולסייע בשדה הקרב. הפרופסור השיבו: 'שוטה שכמותך, אני בחכמתי מסייע למדינה כולה, ובפיתוחי אני מונע איומים ומפגעים על החיילים הנמצאים במשימות השונות בשדה הקרב. אם אעזוב את הכל ואלך לצבא, הרי שאכניס את כולם לסכנה גדולה.'

ובזה חידד רבינו את דבריו: "בני הישיבות הם המגינים על כולם, וכמו שכתוב בבעל הטורים (דברים א, ג): 'ארבעים אלף בישראל, לומר אם יהיה תלמיד חכם בין ארבעים אלף אין צריכין לא רומח ולא מגן, כי תלמיד חכם מגן עליהם מאויביהם'.

"ממילא מי שמגיע וטוען מדוע אתם לא הולכים לבקר חולים ולסייע במאמץ המלחמתי, הרי למשווגע יחשב, שכן

וכן הרי היום עם ישראל טובע בים של דמעות, היום רחמנא ליצלן יש שבויים עדיין שלא יודעים מהם חיים או לא חיים, הורים באים ובוכים כל היום ולא יודעים אם הבת שלהם בחיים או לא בחיים, לא יודעים, כולם בוכים, אומר רבינו חיים עוזר, גם בזמנו היה שאלה כזאת, אז הוא שאל האם זה זמן לצאת ספר אחיעזר האם זה הזמן כעת, עם ישראל טובע בים של דמעות ואתם אומרים שירה, אז משיב על זה רבינו חיים עוזר תדעו לכם היכן הלהבה אחזה, הלהבה אחזה את ארון הקדש, הלוחות והגוילים משוקעים באש ואתם מתעסקים בקשוח פרחי חמד?

אומר רבי חיים עוזר: אולם זה כח ישראל סבא לאלקיו ולתורתו בכל הדורות ובכל התקופות והזמנים. **גם כשחרב חדה היתה מונחת על צוארו, תורת ה' היתה שעשועיו כל היום**, גם בעת החורבן אשר כל קיום הלאום היה בסכנה ובעת התחזקות הצדוקים בימים ההם לא הסיחו הפרושים רגע מתורת ישראל.

ועשו סיום וצהלו ושמחו בה, הוא אומר ברור שכל השמחות אסורות, אבל השמחה הזאת שמסיימים ש"ס זה שמחה עצומה, אי אפשר לתאר מה גודל שכרה, וח"ו מלבטל אותם חס וחלילה, עם ישראל טובע בים של דמעות, **אבל מי מחזיק אותנו, התורה והסיום של מסכת הוא ענין גדול והוא זכות שהדמים יפסקו.**

גם אני רוצה להגיד את זה לחברי היקרים ודאי שהשמחה הזאת כמו שפסק רבי חיים עוזר אסור שתפסק, ובזכות הסיום הזה נסיים גם את המלחמה ואת השפיכות דמים, ובזכות הסיום הזה יסתיימו גם כן המהרסייד ומחריבייד ממך יצאו, ונשמע קול ששון קול שמחה, קול תורה וקול צהלה.

נשאל מרן רבינו שליט"א מיהודי קרוב משפחה של אחד החטופים, מה ניתן להתחזק בעת הזו, ובפרט לאור החשש לשלומם של החטופים, ולאור הפחד שמא המחבלים יבריחו אותם לארצות אויב (איראן, תימן וכו'), ואז ע"פ דרך הטבע כמעט לא יהיה שייך לחלצם.

רבינו השיב עפ"ד הספה"ק 'צרור המור' (פרשת וישב) הכותב דברים נפלאים בביאור הפסוקים, שבכיו של יעקב אבינו ע"ה הועיל שלא לקחו את יוסף לאיי הים הרחוקים, ובכך נשאר קרוב במצרים ויצא בסוף מאפילה לאורה (מצו"ב צילום מדברות קדשו).

וכך מוטל על כלל ישראל להרבות בתפילה ותחנונים מתוך דמעות רבות, ושערי דמעות לא ננעלו, ונזכה עי"ז לישועה בקרוב.

שאלה שהגיעה למעונו של רבינו: חיילים שנמצאים בעזה ורוצים להדליק נרות חנוכה במקום שאינו סכנה (במקום סכנה דעת רבינו כפי שכבר הבאנו גם אם כבשו אז לא נחשב בית, כעין מה דאמר חמיו רשכבה"ג מרן הגרי"ש אלישיב על טנק שזה לא עשוי לבית, שנעשה למקרה סכנה, ולא נועד לאכילה ושתיה ולהנות שם).

ושאלו: שאין להם שמן, ומצאו שמן בבית של ערבי שברח מהבית, ושאלו האם מותר לקחת שמן מבית של ערבי להדלקת נרות חנוכה, ולהדליק בברכה, או שזה חשש שמן גזול ואסור לקחת, רבינו הביא (בווי העמודים) כי בשו"ת בית יצחק הסתפק האם צריך לכם לשמן של הדלקת נרות

חנוכה, ופושט הספק ממה שהשער אפרים מסתפק האם מותר להדליק בנרות של בשר וחלב, הרי מצוות לאו להנות ניתנו ובעצם הוא לא נהנה מהבשר והחלב, וכותב הבית יצחק: שאם צריך להיות לכם שיוכל לאכול את זה, אז הוא לא יוצא, דהיינו שהוא לומד שבדין שלכם זה צריך להיות של האדם וגם שיהיה לו זכות להשתמש בחפץ, אז אם בנרות חנוכה צריך לכם, אז מה שהשער אפרים מסתפק בבשר וחלב, ע"כ שלא צריך לכם.

במשנה ברורה מביא בשם השואל ומשיב שמסתפק אם יוצאים בנרות חנוכה שמן גזול.

עכ"פ אמר רבינו שכאן ודאי אין חשש של שמן גזול **ולכתחילה מותר לקחת שמן מבית בעזה ולהדליק נרות חנוכה.** משני טעמים.

א. ברגע שאותם ישמעלים ברחו מהבית הם התייאשו מהבית וכל מה שיש בבית, הם יודעים שהחיילים יכנסו לשם, וכו', וגם אם הבית יעמוד על תילו הרי הם עצמם גנבים גדולים והבית פרוץ פתוח מישהו יכול לבוא ולגנוב, זה אומדנא דמוכח שכל מה שבבית זה הפקר גמור ומותר לקחת את זה.

ב. כתוב ברמב"ם (מלכים) שמדוע כל אנשי שכם נתחייבו להריגה, הרי רק שכם גזל את דינה, מסביר הרמב"ם כיוון שהם רואים את שכם גזול והם לא דנו אותו, ובני נח מצווים על הדינים, אז הם עצמם נתחייבו מיתה. אז אמר רבינו א"כ כל תושבי עזה חייבים מיתה, כי הם ראו וידעו ושמחו ועלזו על כל הרצח שעשו המחבלים כאן ביהודים, ובודאי כל הממון שלהם הופקר, נכון שאין לנו כח לעשות להם את הדינים שהם חייבים, אבל אם צריך את הממון בשביל מצווה ודאי מותר ואין חשש גזול.

[ניתן להאזין לדעת תורה מגדולי ישראל בראשם רשכבה"ג מרן גאון ישראל הגאון רבי דב לנדו שליט"א, בקו חירום בעניני השעה שמספרו 074-740-3306

עד כה הועלו לקו חירום שלוחה 2 הקלטות ממרנן ורבנן, רבותינו: רבן של ישראל רבינו מרן הגאון רבי דב לנדו שליט"א. מרן רה"י הגאון רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א. מרן פוסק הדור הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א. מרן ראש ישיבת סלבודקה הגאון רבי משה הלל הירש שליט"א. מרן ראש ישיבת קול תורה הגאון רבי משה יהודה שלזינגר שליט"א. מרן המשגיח הגאון רבי דן סגל שליט"א.

חברי מועצה"ת מרנן ורבנן שליט"א: הגאון הגדול רבי יצחק הקר. הגאון הגדול רבי דוד כהן. הגאון הגדול רבי אביעזר פילץ. הגאון הגדול רבי אריה לוי. הגאון הגדול רבי אברהם יצחק קוק. הגאון הגדול רבי שרגא שטיינמן.

וכן ראשי הישיבות ורבני הקהילות שליט"א: הגאון הגדול רבי יצחק אזרחי. הגאון הגדול רבי יגאל רוזן. הגה"צ רבי שמעון גלאי. הגר"ב דייסקין. הגר"א גרבוז. הגר"ש אלטר. הגר"ח פיינשטיין. הגר"ב שרייבר. הגר"י סילמן. הגר"ח פ. ברמן. הגר"ז כהן. הגר"א דינר. הגר"ג לוי. הגר"מ לובין. הגר"ח מישקובסקי. הגר"א וייס. הגר"י עמית. הגר"י קלרמן. הגר"ח קלופט. הגר"י קרפ. הגר"פ גולדווסר. הגר"ב מ. אטינגר. הגר"ב פינקל. הגר"מ שניידר. הגר"מ שטיינמן. הגר"צ פלמן. הגר"א חדש. הגר"ר הכסטר. הגר"א דייסקין. הגר"י מקלב. הגר"י זילברמן. הגר"י שטרנשוס. הגר"א מן. הגר"צ דיאמנט. הגר"ש קנייבסקי. הגר"מ קסלר. הגר"א בירנצווייג. הגר"א בידרמן. הגר"ט פולק. ועוד

בשלוחה 3 ניתן להאזין לדברי חיזוק מרבותינו עיני העדה צצוק"ל הנוגעים למצב הקשה השורר כעת בארה"ק.
